

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **B. P.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Českomoravskou konfederací odborových svazů,
sídlem Politických vězňů 1419/11, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Policejní prezident**,
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022, č. j. PPR-7560-6/ČJ-2022-990131,

takto:

- I. Rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 12. 4. 2022, č. j. PPR-7560-6/ČJ-2022-990131, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 000 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného policejního prezidenta ze dne 12. 4. 2022, č. j. PPR-7560-6/ČJ-2022-990131, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje (dále jen „ředitel krajského ředitelství“) ze dne 11. 1. 2022, č. LT-274/2022, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o navýšení základního tarifu o 10 % z důvodu směnnosti za období od března do Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

května 2020 a od září 2020 do dubna 2021 podle § 114 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), neboť bylo shledáno, že výkon služby nebyl konán ve směnném, případně nepřetržitém režimu výkonu služby. Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce popsal, že v červnu 2021 podal řediteli krajského ředitelství žádost o doplacení dluhu na služebním příjmu, kterou odůvodnil tím, že v březnu až květnu 2020 a v září 2020 až dubnu 2021 (první a druhá vlna pandemie koronaviru) mu byl změněn režim služby. Ze standardního rozvržení služby rozvrhované na ranní směny od pondělí do pátku došlo k rozvržení služby obden včetně víkendů na dvanáctihodinové služby převážně od 7 do 19 hodin, některé směny též od 19 hodin do 7 hodin. Obvodní oddělení totiž bylo rozděleno na skupiny A a B tak, aby se tyto skupiny nepotkávaly a nemohlo dojít k přenosu nákazy. Žalobce po uvedené dobu vykonával službu zejména jako pomocník dozorců služby základního útvaru, někdy též jako velitel hlídky. Popsaným rozvržením služby, kdy služba byla vykonávána ve směnném, resp. nepřetržitém režimu, došlo podle žalobce k naplnění podmínek v § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru. Ředitel krajského ředitelství jeho žádost zamítl, žalovaný jeho rozhodnutí napadeným rozhodnutím potvrdil.
3. Podle žalobce není mezi ním a žalovaným sporu o skutkový stav věci týkající se změny rozvrhování služby v předmětném období ani o tom, jak a kdy konkrétně žalobce v tomto období vykonával službu. Sporným je právní hodnocení zjištěného skutkového stavu. Odkázal přitom na znění relevantní právní úpravy a též na komentář k zákonu o služebním poměru a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 6 Ads 59/2012-53, publ. pod č. 2711/2012 Sb. NSS, který se od jeho věci liší tím, že v něm příslušnice standardně vykonávala službu u útvaru, u něhož nebyla služba vykonávána ve směnném či nepřetržitém režimu; u útvaru, kde byl směnný či nepřetržitý režim stanoven, vykonávala pouze část svých směn. Podle Nejvyššího správního soudu k přiznání příplatku dle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru nepostačovalo toliko 25 % směn vykonaných na útvaru se stanoveným směnným či nepřetržitým režimem služby. Žalobce ovšem u útvaru, kde byla služba vykonávána ve směnném, resp. nepřetržitém provozu, vykonával všechny směny. Přesto se služební orgány v jeho věci podrobně zabývaly tím, v jakém rozsahu sloužil noční směny. Jejich výpočty se přitom značně liší.
4. Podle ředitele krajského ředitelství, který počítal podíl směn odsloužených žalobcem ve směnném režimu jako poměr nočních služeb k celkovému počtu služeb v konkrétním kalendářním měsíci, žalobce např. v květnu 2020 ve směnném, případně nepřetržitém režimu výkonu služby odsloužil 40 % služeb. Přesto mu příplatek přiznán nebyl, když na něj bylo aplikováno zcela nové pravidlo, které nevyplývá ani ze zákona, ani z žalobci známé judikatury, dle kterého má být příspěvek přiznán až tehdy, kdy se příslušník na zajišťování směnného či nepřetržitého režimu služby podílí převážně, tedy více než z 50 %. Žalovaný podíl žalobce na zajišťování směnného provozu počítal z celého sporného období a usoudil, že se žalobce na jeho zajištění podílel toliko z 17,78 % celkového počtu směn.
5. Oba postupy žalobce považuje za chybné. Na zajišťování směnného, resp. nepřetržitého režimu služby se podílel každou odslouženou směnou bez ohledu na to, zda se jednalo o směnu noční či denní, tedy ze 100 %. Na rozdíl od žalovaného je přesvědčen, že

rozhodným obdobím musí být období jednoho kalendářního měsíce, na který je příslušníkovi rozvrhována služba. Nelze podle něj ani aplikovat pravidlo o podílu na zajišťování směnného či nepřetržitého režimu služby z více než 50 %. Z odkazované judikatury podle žalobce a contrario vyplývá předpoklad, že příslušníkovi příplatek náleží v případě podílu nočních směn na celkovém počtu směn v daném měsíci vyššího než 25 %. V takovém případě mu měl být přiznán příplatek za duben a květen 2020 a únor 2020 (myšlen zřejmě únor 2021 – pozn. soudu).

6. Žalobce konstatoval, že výkonem směn ve sporném období byl jeho biorytmus a rodinný a sociální život narušen ve značném rozsahu. Nijak nerozporuje potřebnost provedení rozvrhování služby v době pandemie, má však za to, že příslušníkům by narušení jejich rodinného a soukromého života mělo být kompenzováno právě přiznáním příplatku za směnnost. Závěrem žaloby žalobce ještě nad rámec uvedeného poukázal na to, že v daném období se ve směnách střídali s pracovníky zařazenými v 5. tarifní třídě, kteří – na rozdíl od žalobce zařazeného do 6. tarifní třídy – příplatek za směnnost přiznán měli.
7. Náhradu nákladů řízení žalobce vyčíslil na 3 300 Kč, když kromě uhrazeného soudního poplatku s odkazem na § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) požadoval též částku 300 Kč za jeden úkon dle vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, ve kterém odkázal na vydaná rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Příplatek za směnnost podle něj náleží pouze příslušníkům, kteří se ve výkonu služby vzájemně střídají a současně přitom vykonávají různé typy služeb (ranní, odpolední, noční či 24hodinové), což je vlivem únavy z nepravidelnosti omezuje v trávení osobního volna a zasahuje do jejich biorytmu a sociálního a rodinného života. Na obvodním oddělení žalobce byla služba zajišťována nepřetržitě, bylo však nutné zkoumat, jaký podíl na této nepřetržitosti měl žalobce. Ze spisu plyne, že byl velen primárně do denních směn. Uvedené podmínky (zejména výkon různých typů směn) pro přiznání příplatku tak nebyly naplněny. Žalobce navíc v denních směnách vykonával činnost pomocníka dozorců služby, který se podle vedoucího obvodního oddělení na směnném režimu výkonu služby nepodílel.
9. Žalobce ovšem vykonával i noční a 24hodinové směny, aby zastoupil chybějícího příslušníka ve výkonu služby. Žalovaný souhlasí s tím, že v těchto směnách se žalobce na směnném režimu výkonu služby podílel a že výkon těchto služeb byl způsobilý zasáhnout do jeho biorytmu a soukromého a rodinného života. Otázkou je intenzita tohoto zásahu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 6 Ads 59/2012-53, publ. pod č. 2711/2012 Sb. NSS, podle žalovaného plyne hranice, při které příspěvek za směnnost náleží, a to tehdy, pokud by úskalím spojeným se směnným režimem služby čelil pravidelně, tj. podílel se na něm pouze či v převážné většině směn (a jeho služba by tedy byla stejně zatěžující jako například třísměnný provoz). Ředitel krajského ředitelství dospěl k závěru, že žalobce se v jednotlivých měsících na směnném výkonu služby podílel nejvýše ve 40 % a nejméně v 0 % služby. Žalovaný se s tím ztotožnil a doplnil napadené rozhodnutí o výpočet celkového poměru služeb ve směnném režimu, neboť příplatek Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

za směnnost podle něj má dlouhodobý charakter. Pohled na celé posuzované období považuje z hlediska hodnocení zásahu do života příslušníka za průkaznější.

10. Žalovaný též uvedl, že příslušníkům za náročnou službu spojenou s opatřením z důvodu onemocnění Covid-19 byla poskytnuta finanční odměna. Zvýšení základního tarifu podle něj nelze chápat jako odměnu za náročnou službu v pandemii. Žalobce by byl přiznáním příspěvku neoprávněně zvýhodněn oproti ostatním příslušníkům, kteří směnnému provozu služby čelí pravidelně a je základní náplní jejich služby. Příslušníky lze totiž podle plánu služeb a názoru žalovaného rozdělit do dvou skupin, kdy první vykonávala službu v tzv. kolotoči, tj. měli plánovány vždy ob den buď dvě denní a dvě noční služby za sebou, anebo jednu denní a jednu noční či podobnou kombinaci. Tito příslušníci podle žalovaného bezesporu vykonávali službu ve směnném režimu. Do druhé skupiny zařadil příslušníky, kteří vykonávali službu podobně jako žalobce. Ti měli plánovány převážně denní směny a pouze zlomkem plánovaných služeb se podíleli na výkonu nočních či 24hodinových směn. Nelze tedy podle žalovaného tvrdit, že se všichni příslušníci obvodního oddělení podíleli na směnnosti stejným dílem.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný do dvou týdnů od doručení výzvy nesdělil svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty šedesáti dnů ode dne právní moci napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 196 odst. 1 zákona o služebním poměru. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
13. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce odsloužil:
- v březnu 2020 celkem 14 služeb, z toho 3 o víkendu a 1 noční a zároveň o víkendu,
 - v dubnu 2020 celkem 15 služeb, z toho 3 o víkendu, 3 noční a 1 noční a zároveň o svátek,
 - v květnu 2020 celkem 10 služeb, z toho 3 o víkendu a 4 noční,
 - v září 2020 celkem 15 služeb (v obou rozhodnutích chybně uvedeno celkem 16 služeb), z toho 2 o víkendu a 1 noční a zároveň o víkendu,
 - v říjnu 2020 celkem 11 služeb, z toho 2 o víkendu a 1 24hodinová a 1 24hodinová a zároveň o víkendu,
 - v listopadu 2020 celkem 12 služeb, z toho 1 o víkendu a 2 24hodinové a zároveň o víkendu,
 - v prosinci 2020 celkem 11 služeb, z toho 2 o víkendu a 1 24hodinová a 1 24hodinová a zároveň o víkendu,

- v lednu 2021 celkem denních 14 služeb, z toho 4 o víkendu,
 - v únoru 2021 celkem 8 služeb, z toho 1 o víkendu a 2 24hodinové a 1 24hodinová a zároveň o víkendu,
 - v březnu 2021 celkem 13 služeb, z toho 2 o víkendu a 3 24hodinové,
 - v dubnu 2021 celkem 11 služeb, z toho 1 o víkendu a 1 24hodinová a 1 24hodinová a zároveň o víkendu.
15. Ředitel krajského ředitelství ve svém rozhodnutí vypočetl podíl nočních anebo 24hodinových směn na celkovém počtu služeb odsloužených žalobcem každý měsíc, který se tak podle něj na zajišťování směnného, případně nepřetržitého provozu obvodního oddělení Litoměřice podílel nejvíce v dubnu 2020, kdy tento podíl činil 26,67 %, v únoru 2021, kdy činil 37,5 %, a v květnu 2020, kdy dosáhl 40 %. Ředitel krajského ředitelství přitom dospěl k závěru, že ani v těchto měsících nedosahovala participace žalobce na směnném, případně nepřetržitém režimu výkonu služby takového rozsahu, který by byl způsobilý významným způsobem zasáhnout do jeho biorytmu a sociálního a rodinného života. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 6 Ads 59/2012-53, publ. pod č. 2711/2012 Sb. NSS, totiž podle něj plyne, že příspěvek za směnnost příslušníkovi náleží tehdy, pokud úskalím spojeným se směnným režimem služby čelil pravidelně, tj. podílel se na zajišťování nepřetržitého provozu pouze či převážně, tj. podílem větším než 50 %.
16. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, ve kterém namítl mimo jiné to, že ředitel krajského ředitelství dostatečně nezohlednil skutečnost, že žalobce službu vykonával u útvaru se směnným, resp. nepřetržitým režimem služby. V odkazované judikatuře přitom šlo o případ příslušníka, který standardně vykonával službu u útvaru, u něhož služba nebyla vykonávána ve směnném, resp. nepřetržitém režimu, a pouze část svých směn vykonával u útvaru, kde byl směnný či nepřetržitý režim stanoven. Žalobce však u útvaru s nepřetržitým režimem odsloužil všechny směny. Rozvrhované směny mu navíc vždy zasáhly do jednoho z víkendových dnů.
17. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, doplnil, že další podstatnou skuteností plynoucí z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu je, že proto, aby se dalo hovořit o narušení biorytmu, se příslušník musí na směnnosti podílet výkonem různých směn. Za různé typy služeb žalovaný označil služby ranní, odpolední, noční či 24hodinové. Příplatek za směnnost podle něj náleží příslušníkům, kteří vykonávají tzv. kolotoč či konají pouze 24hodinové služby. Žalovaný též dodal, že žalobce v denních směnách vykonával činnost pomocníka dozorcí služby, přičemž vedoucí obvodního oddělení uvedl, že pomocník dozorcí služby se na směnném, resp. nepřetržitém režimu služby nepodílel (nedocházelo u něj k pravidelnému střídání denních a nočních směn). Žalovaný souhlasil s tím, že žalobce se výkonem nočních a 24hodinových služeb (plánovaných pouze v případě nutnosti zastoupit absentujícího příslušníka ve výkonu služby) na směnném režimu výkonu služby podílel a že výkon těchto služeb mohl zasáhnout do jeho biorytmu a soukromého a rodinného života. Ztotožnil se však s výpočtem a posouzením prvostupňového orgánu. Navíc své rozhodnutí doplnil o výpočet celkového podílu služeb ve směnném režimu za všechna posuzovaná období dohromady s výsledkem 17,78 % z celkového počtu směn, neboť příplatek za směnnost podle něj má dlouhodobý charakter.
18. Lze rovněž shrnout, že oba služební orgány vycházely z toho, že na obvodním oddělení byly dozorcí služba a výjezd zajišťovány nepřetržitě a že v předmětných obdobích byli

všichni příslušníci útvaru rozdělení do skupin A a B tak, aby se tyto skupiny na služebně fyzicky nepotkávaly a pouze se ve službě střídaly. Příslušníci, kteří do té doby měli standardní výkon služby plánován od 7 do 15 hodin jako žalobce, byli nyní veleni do služby obden většinou od 7 do 19 hodin, a to včetně víkendů.

19. Podle § 114 odst. 1 zákona o služebním poměru je základní tarif měsíčně poskytovanou složkou služebního příjmu, která je stanovena v měsíčních částkách za stanovenou dobu služby. Příslušník má nárok na základní tarif, který je stanoven pro tarifní třídu stanovenou pro služební místo a služební hodnost, do níž je jmenován, a pro tarifní stupeň, do kterého je zařazen.
20. Podle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru se základní tarif, na který má příslušník nárok podle odstavce 1, zvyšuje o 10 % příslušníkovi, který vykonává službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby.
21. Podle § 53 odst. 1 zákona o služebním poměru se doba služby rozvrhuje na jednotlivé směny předem zpravidla na období 1 měsíce, a to rovnoměrně, nebo nerovnoměrně. Změna rozvržení doby služby musí být oznámena příslušníkovi zpravidla nejpozději 3 dny před nástupem do služby. Neumožňuje-li povaha služby stanovit příslušníkovi nerovnoměrné rozvržení doby služby předem, určí mu služební funkcionář nejpozději 1 den předem počátek směny. Konec směny určí podle potřeb služby.
22. Podle § 53 odst. 3 zákona o služebním poměru se při nerovnoměrném rozvržení doby služby rozvrhne doba služby tak, aby
 - a) doba nepřetržité služby nebyla kratší než 4 hodiny a nepřesáhla 24 hodin a
 - b) průměrná doba služby za období 3 kalendářních měsíců a v odůvodněných případech za období kalendářního roku nepřesáhla základní dobu služby v týdnu.
23. Podle § 53 odst. 4 zákona o služebním poměru se za dvousměnný nebo třisměnný režim služby považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve dvou nebo ve třech směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích. Za nepřetržitý režim služby se považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích k zajištění nepřetržitého provozu vyžadujícího výkon služby 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu, nebo v takovém režimu vykonávají službu ve 24hodinových směnách a režim služby podle odstavce 5.
24. Služební orgány ve svém rozhodnutí poukazovaly na závěry vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 6 Ads 59/2012-53, publ. pod č. 2711/2012 Sb. NSS, jehož právní věta zní: *„Podílí-li se příslušník bezpečnostního sboru mimo jiné i na výkonu činnosti, která musí být zajišťována nepřetržitě (zde výjezdové skupiny), neznamená to bez dalšího, že jeho režim služby lze kvalifikovat jako nepřetržitý ve smyslu § 53 odst. 4 věty druhé zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Pro nepřetržitý režim služby je charakteristické střídání příslušníků v rámci 24 hodin po sobě jdoucích, které je natolik intenzivní, že způsobuje zásah do jejich biorytmu a sociálního a rodinného života.“*
25. Žalobci však lze přisvědčit v tom, že jeho věc a věc posuzovaná Nejvyšším správním soudem v poukazovaném rozsudku se ve významných okolnostech liší. Žalobkyně ve věci rozhodované Nejvyšším správním soudem standardně vykonávala službu u útvaru, u něhož nebyla služba vykonávána ve směnném či nepřetržitém režimu, a u útvaru, u kterého byl stanoven nepřetržitý režim, vykonávala pouze část svých směn v rozsahu cca 25 % celkového fondu své pracovní doby. Oproti tomu žalobce v předmětné období

velkou většinu směn odsloužil jako „pomocník dozorčí služby“, přičemž dozorčí služba je stejně jako výjezd držena nepřetržitě (k tomu dále viz také bod 32 odůvodnění tohoto rozsudku).

26. Podle komentáře k zákonu o služebním poměru je podmínkou pro poskytnutí zvýšeného tarifu služebního příjmu podle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru skutečnost, že se příslušník **výkonem různých směn** podílí na zajišťování směnného nebo nepřetržitého provozu, a že výkon jiné směny není jen nahodilý (Tomek, P., Fiala, Z. Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů s komentářem, poznámkami a judikaturou. 3. aktualizované a rozšířené vydání. Olomouc. ANAG, 2019).
27. Podle stanoviska Ministerstva vnitra k § 53 zákona o služebním poměru ze dne 2. 1. 2007 *„příslušníkovi, který vykonává službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby se podle § 114 odst. 2 zákona základní tarif služebního příjmu zvyšuje o 10 %. Zvýhodnění příslušníků, kteří vykonávají službu v různých úsecích dne, případně také v sobotu a neděli, je odůvodněno tím, že u nich dochází k narušení biorytmu a společenského a rodinného života. Zákon nestanoví, jak má být toto narušení intenzivní, tedy kolik různých směn (ranních, odpoledních, nočních) má příslušník v měsíci vykonat, aby mu nárok na vyšší tarif vznikl“*.
28. S ohledem na uvedené bylo podle soudu namístě se při rozhodování o zvýšení tarifu ve smyslu § 114 odst. 2 služebního zákona zabývat tím, zda a v jakém rozsahu se žalobce na směnném, resp. nepřetržitém režimu služby v příslušných měsících podílel výkonem různých směn, neboť například stav, kdy by na pracovišti se směnným, resp. nepřetržitým režimem služby sloužil výhradně nebo až na ojedinělé výjimky pouze denní směny v pracovní dny, by zjevně nemohl mít negativní dopad na jeho biorytmus a společenský a rodinný život.
29. Na druhou stranu tento požadavek ani opakovaně poukazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 6 Ads 59/2012-53, publ. pod č. 2711/2012 Sb. NSS, nelze vykládat tak, že by se příslušník na směnném, resp. nepřetržitém režimu služby podílel pouze sloužením nočních či celodenních služeb, a to navíc za současného stanovení zjevně absurdního požadavku, aby těchto služeb bylo v měsíci více než 50 % z celkového počtu odsloužených služeb, z něhož při rozhodování vyšly oba služební orgány.
30. Takového podílu totiž nelze mnohdy dosáhnout ani za situace, kdy by se příslušníkem odsloužené směny (například denní a noční) pravidelně střídaly, neboť v tom případě by směn mohlo být zcela stejně („50:50“), nebo by například příslušník s ohledem na lichý počet směn a jejich rozložení v daném v měsíci mohl odsloužit pouze o jednu noční směnu méně než směn denních, přičemž ani v tomto případě by nebyl naplněn služebními orgány zastávaný požadavek na více než 50% podíl nočních směn za měsíc. O tom, že by takovéto rozvržení směn mělo negativní dopad na biorytmus a společenský a rodinný život příslušníka přitom podle názoru soudu nelze pochybovat.
31. Soud je navíc přesvědčen, že při posouzení nároku na zvýšení základního tarifu podle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru je třeba jako služby zasahující do biorytmu a rodinného a společenského života příslušníka sloužené ve směnném nebo nepřetržitém režimu služby zohlednit i služby sloužené o víkendy. To se v případě žalobce nestalo, ačkoli se toho v řízení dožadoval. V tomto lze odkázat i na výše citované stanoviska Ministerstva vnitra, podle kterého k narušení biorytmu a společenského a rodinného života dochází i u příslušníků vykonávajících služby v sobotu a neděli. Přestože žalovaný

v napadeném rozhodnutí tento názor cituje, při posouzení věci z něj nevycházel ani se s ním nijak nevypořádal.

32. K tvrzení žalovaného, podle kterého žalobce v denních směnách vykonával činnost pomocníka dozorčí služby, přičemž vedoucí obvodního oddělení uvedl, že pomocník dozorčí služby se na směnném, resp. nepřetržitém režimu služby nepodílel (nedocházelo u něj k pravidelnému střídání denních a nočních směn), soud dále konstatuje, že toto tvrzení vyžaduje bližší rozvedení, neboť je v kontrastu s rozpisem žalobcem odsloužených služeb, ze kterého se podává, že žalobce činnost pomocníka dozorčí služby vykonával i v naprosté většině nočních a 24hodinových směn. Na rozdíl od zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů navíc zákon o služebním poměru nepředepisuje, že v případě směnného režimu služby musí jít o pravidelné střídání ve směnách. To znamená, že dvousměnný, třisměnný i nepřetržitý provoz mohou být zajištěny i nepravidelným střídáním (např. při nerovnoměrném rozvržení doby služby).
33. Soud z výše uvedených důvodů uzavřel, že služební orgány při posuzování žalobcovy žádosti vycházely z nezákonného výkladu příslušných právních předpisů. Soud proto napadené rozhodnutí postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil pro nezákonnost. V dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
34. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 3 000 Kč odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku za žalobu. Právo na náhradu odměny za zastupování žalobce nemá, protože jeho zástupkyně nevykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů ve smyslu § 35 odst. 2 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2008, č. j. 4 Azs 51/2008-79). Soud žalobci nepřiznal ani paušální náhradu ve smyslu § 151 o. s. ř. ve výši 300 Kč za jeden úkon v řízení, které se žalobce domáhal, neboť použití tohoto ustanovení je vyloučeno, protože podle § 64 s. ř. s. se má první a třetí část občanského soudního řádu aplikovat na řízení před správními soudy pouze tehdy, nestanoví-li sám s. ř. s. jinak. Úprava nákladů řízení v § 57 až 61 s. ř. s. je přitom komplexní a obsahuje též vlastní úpravu toho, co je nutno rozumět náklady řízení, stejně jako pravidla pro rozhodování o nich, byť jde v řadě ohledů o úpravu duplicitní, resp. obdobnou jako v občanském soudním řádu. Na danou věc nelze dle soudu ani vztáhnout závěry obsažené v nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, týkající se rovnosti účastníků civilního řízení a práva nezastoupeného účastníka řízení na paušální náhradu hotových výdajů, neboť důvody, pro které Ústavní soud v občanském soudním řízení využil ústavně konformní výklad pomocí analogie, nejsou plně přenositelné na řízení podle s. ř. s. Ke shodným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, publ. pod č. 3344/2016 Sb. NSS.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 15. listopadu 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu